

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Een Schaduw van de Toekomstige Dingen (Kolossenzen 2:16-17)

Onderwijst Paulus dat Gods wetten over de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies nu niet meer belangrijk zijn voor de gelovigen in de Messias? Velen hebben daar ja op gezegd, waarbij Kolossenzen 2:16-17 dan als bewijs wordt aangehaald. Laten we deze twee verzen eens gaan bekijken:

Kolossenzen 2:16-17

Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of Sabbat, dingen die slechts een **schaduw** zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.

Zoals we kunnen zien, verwijst Paulus naar de Sjabbat en de Feesten als "schaduwen" die naar Christus verwijzen. Op basis van deze verzen beweren sommigen dat nu Christus - de werkelijkheid - is gekomen, de schaduwen niet langer belangrijk zijn. Die geboden werden terzijde geschoven en aan het kruis genageld (Kolossenzen 2:14). Omdat deze delen van de Torah nu niet meer van belang zijn, moeten we ons door niemand meer laten veroordelen omdat we ze niet meer houden. Zo ongeveer gaat het argument.

De opmerkingen van dominee John MacArthur zijn representatief voor de traditionele interpretatie van deze verzen:

Laat je door niemand aanpraten dat je een Sjabbat moet houden. En ik bedoel de wekelijkse Sjabbat, want de andere feest-Sjabbatten vallen onder de term 'feesten en de nieuwe maan'. Laat je door niemand aanpraten dat je een Sjabbat moet houden. Het maakte deel uit van het systeem van de Tempel, het priesterschap en de offers. Dat is allemaal weg. Het was slechts de schaduw, niet de werkelijkheid [...] Paulus zegt dat je de schaduw niet langer meer nodig hebt, je hebt de werkelijkheid.

-John MacArthur, “Understanding the Sjabbat.” *Grace to You*. www.gty.org

Is dat werkelijk wat Paulus zegt in Kolossenzen? Verklaart hij de geboden van de Sjabbat en de Feesten als niet langer belangrijk omdat de Messias nu is gekomen? Dat lijkt om een aantal redenen heel onwaarschijnlijk.

Ten eerste past een dergelijke interpretatie niet bij het grotere Bijbelse getuigenis van Paulus en zijn perspectief op deze geboden. Zo zien we in het hele Nieuwe Testament dat Paulus op de Sjabbat regelmatig aanwezig was en deelnam aan de synagogediensten (Handelingen 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:3). Lukas vermeldt dat het de gewoonte was van Paulus om op de Sjabbat te aanbidden (Handelingen 17:2). Bovendien lezen we in Handelingen 20:26 dat Paulus de wens uitspreekt om op het Feest van Sjavoe'ot ofwel Pinksteren in Jeruzalem te zijn. In 1 Korinthe 5:7-8 geeft Paulus zijn lezers instructies over hoe ze het Pascha moeten vieren. Als we kijken naar het gedrag van Paulus en zijn onderwijs elders in de Schrift, is het moeilijk voor te stellen dat hij denkt dat deze delen van de Torah nu niet meer belangrijk zijn in het licht van de komst van de Messias. In plaats daarvan geven deze voorbeelden aan dat Paulus deze geboden hield en onderwees, wat we zouden verwachten als hij geloofde dat ze nog steeds belangrijk waren.

Ten tweede wordt de valse leer die Paulus in Kolossenzen aanhaalt, gekarakteriseerd als "volgens de overlevering van mensen" (Kolossenzen 2:8). Het is "volgens de geboden en leringen van de mensen" (Kolossenzen 2:22). Die beschrijving lijkt niet van toepassing te zijn op de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies. Dat waren geen menselijke leringen; ze werden door God bevolen.

Bovendien wordt deze valse leer verder gekarakteriseerd als "niet volgens Christus" (Kolossenzen 2:8). Maar we weten dat Christus bevestigde dat elke jota en tittel van de Torah een blijvende autoriteit heeft in het leven van Zijn volgelingen (Mattheüs 5:18). Hij zei dat Zijn volgelingen zelfs de minste geboden van de Torah moeten doen en onderwijzen (Mattheüs 5:19).

Als we de verwijzingen van Paulus de naar Bijbelse Sjabbat en de Feesten nader beschouwen, samen met het feit dat hij in Kolossenzen 2 ingaat tegen wat hij 'leringen van mensen' noemt, lijkt het nogal vreemd als hij de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies in Kolossenzen zou ontmoedigen (Kolossenzen 2:16-17). Maar hebben we, afgezien van het simpelweg twijfelen aan de traditionele interpretatie van deze verzen, goede redenen om een alternatieve interpretatie te accepteren?

Om deze vermaning van Paulus beter te begrijpen, zou het ons kunnen helpen om een beter begrip te krijgen van wat de geleerden „de Kolossensische ketterij” noemen. Wat was deze ketterij die Paulus in zijn brief weerlegt?

De Kolossensische Ketterij

Paulus waarschuwde de gelovigen in Kolosse voor een valse leerstelling die door bepaalde mensen werd onderwezen. We krijgen een beschrijving van deze valse leerstelling in Kolossenzen 2:8.

Kolossenzen 2:8

Pas op dat niemand u als buit meesleeft door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

De valse leerstelling, die de gelovigen in Kolosse beïnvloedde, wordt allereerst gekarakteriseerd als "filosofie en inhoudsloze verleiding". De Griekse term die is vertaald als 'filosofie', *philosophia*, heeft over het algemeen de betekenis van 'levenswijze' en heeft vaak betrekking op ethiek. Josephus beschrijft bijvoorbeeld de Essen, Sadduceeën en Farizeeën als verschillende 'filosofische sekten' (*Antiq. 18.11*).

In de Hellenistisch-Joodse literatuur krijgt het woord wat de geleerde Nijay Gupta 'een moralistisch randje' noemt. Hij schrijft:

Een aantal teksten veronderstelt dat een goede en ware filosofie het vermogen in zich heeft om zonde te beteugelen en moedwillige hartstochten en verlangens te beheersen.

-Nijay K. Gupta, *Kolossians* (Macon, GA: Smyth and Helwys, 2013), blz. 90

Gupta haalt drie historische bronnen aan die dit idee aantonen. In 4 Makkabeeën bijvoorbeeld, wat geschreven is in de eerste of tweede eeuw na Christus, zet Antiochus de Joden onder druk om onrein voedsel te eten. Eleazar verdedigt de voedselinstructies van de Torah, als ook het Judaïsme in het algemeen, en noemt het "onze filosofie":

U spot over onze **filosofie** alsof onze levenswandel irrationeel zou zijn, toch leert die ons onthouding zodat wij meester zijn over onze genietingen en verlangens, en zij geeft ons kracht om moedig te zijn, zodat wij bereid zijn iedere moeilijkheid te verdragen

4 Makkabeeën 5:22-23, RSV

Volgens de *brief van Aristeas*, geschreven in de derde of tweede eeuw voor Christus, stelt Ptolemaeus de vraag: "Wat is filosofie?", waarop een Joodse wijze antwoordt:

elke vraag die zich voordoet goed overwegen ... en nooit door impulsen worden meegesleept, maar nadenken over de verwondingen die het gevolg zijn van de hartstochten, en correct handelen zoals de omstandigheden het vereisen, met gematigdheid.

-Letter of Aristeas. Quoted in Nijay K. Gupta, *Kolossians* (Macon, GA: Smyth and Helwys, 2013), blz. 90-91

Philo, een eerste-eeuwse Joodse filosoof, heeft ook enkele relevante opmerkingen:

De filosofie leert matigheid met betrekking tot de buik, en matigheid met betrekking tot de delen onder de buik, en ook matigheid en terughoudendheid van de tong.

-Philo, *Congr.* 80. Quoted in Nijay K. Gupta, *Kolossenzen* (Macon, GA: Smyth and Helwys, 2013), blz. 91

Deze historische bronnen geven ons een idee van wat Paulus bedoelt met het woord filosofie. In grote lijnen is het een manier van leven die is bedoeld om zelfbeheersing te ontwikkelen. De leerstelling die de gelovigen in Kolosse beïnvloedt, zou als een soort filosofie kunnen worden gezien, maar volgens Paulus is het "**inhoudsloze verleiding**". Het levert niet echt op wat het belooft. Paulus zegt "**ze zijn zonder enige waarde en dienen tot verzadiging van het vlees**" (Kolossenzen 2:23).

Een ander probleem met deze valse leer is dat ze "**de overlevering van mensen**" is. Vanuit het perspectief van Paulus zijn louter menselijke leringen nutteloos om de macht van de zonde te overwinnen (Kolossenzen 2:22-23).

Ten slotte is deze valse leer volgens "[de grondbeginselen van deze wereld](#)", wat waarschijnlijk verwijst naar geestelijke wezens waarvan werd aangenomen dat ze controle hadden over de natuur en het heelal. Philo schrijft over naties die goden maakten uit de vier elementen aarde, water, lucht en vuur (*Decalooog* 53). De Wijsheid van Salomo, een boek dat werd geschreven in 1^e eeuw v.Chr., spreekt op dezelfde wijze over onkundige mensen die geloven dat de elementen, zoals wind, vuur, water, enzovoort, goden waren die de wereld regeerden (Wijsheid van Salomo 13:1-2). Passages uit de pseudepigrapha (1 Henoch 43:1-4; 75:1; 80:6-8; Jubileeën 2:2) en de Dode Zeerollen (1QM 10.11-12) geven wat aanvullend bewijs van dit soort ideeën die rondgingen in het Judaïsme van het tijdperk van de Tweede Tempel.

Het lijkt erop dat de valse leraren in Kolosse zeer gecharmeerd waren van de kosmische autoriteiten met bovennatuurlijke krachten over de natuur, en engelen (Kolossenzen 2:8, 15, 18, 20). Ze verheerlijkten en vreesden deze geestelijke entiteiten, omdat ze geloofden dat ze de controle hadden over het heelal en hun lot. Dit bijgeloof werd ook gecombineerd met religieuze praktijken, waaronder de Bijbelse heilige Feestdagen. In de praktijk omvatte deze valse filosofie strikte regels omtrent voedsel, drinken en feesten (Kolossenzen 2:16) en omvatte vrome praktijken en de aanbidding van engelen (Kolossenzen 2:18-23). Door zich te houden aan deze praktijken en de voorschriften van deze valse leraren, geloofden de mensen dat ze wijsheid konden verwerven en beschermd konden worden tegen de boze geesten die hen lastig vielen.

Hippolytus uit Rome, een christelijke theoloog uit de late tweede/vroege derde eeuw, schreef over deze ketterse leer van een man genaamd Elchasai (*A Refutation of All Heresies* 9.11). Elchasai's onderwijs toont ons een passende parallel met wat we zien gebeuren in Kolosse, waar sommige leraren de elementen van het Judaïsme vermengden met astrologische overtuigingen en praktijken. Onder verwijzing naar Hippolytus schrijft de geleerde Clinton Arnold het volgende:

Er is één figuur die ons kan helpen om beter te begrijpen hoe een christelijke leraar de magische, astrologische, Joodse en lokale heidense afgodentradities in een nieuwe leerstelling heeft kunnen combineren. Aan het einde van de eerste eeuw, in de tijd van Trajanus (98-117 n.Chr.), combineerde een christelijke leider, met de naam Elchasai, de aspecten van het Joodse nomisme (de besnijdenis en naleving van de Wet) met astrologische overtuigingen en praktijken. De syncretistische leer, die hieruit voortkwam, benadrukte de vijandigheid van de sterren (die werden beschouwd als engelen) en de noodzaak om iemands leven te regelen volgens de kalender (vooral de Sjabbat en de banen van de maan). [...] In Kolosse ging de leer van Elchasai zeker niet rond, maar "de filosofie" vertoonde wel veel overeenkomsten. Het voorbeeld van Elchasai wijst op zijn minst al in een vroeg stadium naar de opkomst van een gelokaliseerd syncretistisch christendom. De leer van de Elchasai's laat ook zien hoe een magische/interpretatie van de Sjabbatten in het vroege christendom konden ontstaan.

-Clinton E. Arnold, *The Colossian Syncretism: The Interface between Christianity and Folk Belief at Colossae* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1996), blz. 217-218

Samengevat, de valse leer in Kolosse was een soort 'filosofie' - een manier van leven die bedoeld was om zelfbeheersing te ontwikkelen. Maar volgens Paulus kon het niet opleveren wat het beloofde, omdat het enkel volgens menselijke traditie was en omdat het ten onrechte elementaire geesten en krachten verhief. Het omvatte de naleving van enkele Bijbelse praktijken vermengd met ascetische rituelen.

Een groot probleem met deze mystieke valse leer is dat het uiteindelijk resulteerde in het minimaliseren van de verheven positie van de Messias als het hoofd waaraan het lichaam zijn leven ontleent (Kolossenzen 2:18-19). Deze valse leraren aanbaden engelen en probeerden de elementale geesten te sussen in plaats van zich te richten op de Messias.

Dus, hoe gaat Paulus tegen deze valse leer in? Hij verkondigt de superioriteit van de Messias:

- Paulus leert dat de Messias de echte belichaming is van wijsheid en kennis (Kolossenzen 2:2-3).
- De Messias is “het beeld van de onzichtbare God” (Kolossenzen 1:15). Dat wil zeggen, Gods volledige karakter wordt belichaamd in de Messias (vgl. 2 Korinthe 4:4; Filippenzen 2:6; Hebreeën 1:3).
- De Messias is “de Eerstgeborene van heel de schepping” (Kolossenzen 1:15), een titel uit het Oude Testament die de Koninklijke status en autoriteit uitdrukt (Psalm 89:28).
- Het was door en voor de Messias dat “alle dingen zijn geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten” (Kolossenzen 1:16). Belangrijk is dat de onzichtbare scheppingen in de hemel ook de engelachtige wezens omvatten. Het punt dat Paulus wil maken is dat de Messias, degene door wie en voor wie alle dingen zijn geschapen, autoriteit en macht heeft over alle geschapen dingen in de hemel en op de aarde.
- De Messias is “vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem” (Kolossenzen 1:17). Dat wil zeggen, de Messias heeft prioriteit in termen van tijd en rang, en Hij is de instandhouder van het heelal (vgl. Hebreeën 1:3). Paulus hoopt de gelovigen in Kolosse zo aan te moedigen om geen samenhang te zoeken in het heelal door zich te wenden tot de engelen. De Messias is Degene die alle dingen bij elkaar houdt.
- De Messias is ook “het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente”.(Kolossenzen 1:18; 2:10, 18-19). Dat wil zeggen, Hij is de Heer over de kerk en ook haar bron van het leven: “... het hoofd, waaruit het hele lichaam, dat van banden en pezen voorzien is en samengevoegd, opgroeit door de groei die van God komt”.(Kolossenzen 2:19).
- De Messias is “het begin, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn”. (Kolossenzen 1:18). De opstanding van de Messias heeft het Koninkrijk ingewijd - Zijn opstanding is de "Eersteling", die ons de volle oogst verzekert die zal komen aan het einde van het tijdperk (1 Korinthe 15:20, 23). Ondertussen oefent de Messias Zijn heerschappij uit via Zijn lichaam, de gemeente.
- De Messias is Iemand in wie “heel de volheid van de Godheid lichamelijk” woont (Kolossenzen 1:19; 2:9). Zoals FF Bruce zegt:

“al de eigenschappen van God – Zijn Geest, Woord, wijsheid en heerlijkheid – worden in Hem geopenbaard”.

(Kolossenzen, Philemon, Ephesians [Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1984], blz. 74).

Paulus deed deze proclamatie om duidelijk te maken wie er werkelijk de baas was. Hij wilde de gelovigen in Kolosse waarschuwen om niet op een dwaalspoor te worden gebracht door mystieke leringen over zaken als engelenaanbedding. Zijn zorg was dat deze valse leringen de Messias, die aan het hoofd staat van en de heerschappij en autoriteit heeft over de gehele schepping, naar de theologische achtergrond zou worden verbannen. Daarom moedigde Paulus de gelovigen in Kolosse aan om alleen naar de Messias te kijken om hun verlangen naar geestelijke vervulling te bevredigen (Kolossenzen 2:10). Dit is de reden waarom hij tot het uiterste gaat om deze suprematie van de Messias uit te drukken.

Paulus haalt nog een belangrijk punt aan in zijn argument voor de superioriteit van de Messias. Hij verkondigt dat alleen het werk van de Messias aan het kruis zorgt voor vergeving van zonden en verzoening met God (Kolossenzen 1:20; 2:11-14). Verlossing kan nergens anders gevonden worden, zeker niet door een strikte naleving van de ascetische rituelen om zo de krachten van de engelen te sussen. Het werk van de Messias had ook tot gevolg dat de geestelijke heersers en autoriteiten werden verslagen (Kolossenzen 2:15).

Om zijn punt over de verlossing en verzoening te demonstreren, gebruikt Paulus de metaforen van de besnijdenis, de doop en het 'handschrift dat tegen ons getuigde' (Kolossenzen 2:11-14). Met de metafoor van de besnijdenis drukt Paulus ons sterven uit in de dood van de Messias - dat wil zeggen, “[het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees](#)”. Paulus gaat dan over tot de doop om zo uitdrukking te geven aan ons begraven en opstaan, als eenwording met de begrafenis en de opstanding van de Messias. Wanneer we in de Messias geloven, sterven we met Hem, gaan we met Hem Zijn graf binnen en worden we met Hem opgewekt.

De derde metafoor die Paulus gebruikt – het handschrift dat tegen ons getuigde - heeft voor enige verwarring gezorgd. Sommigen hebben verondersteld dat Paulus onderwijst dat de Messias de Torah heeft weggenomen en aan het kruis heeft genageld. Laten we deze passage eens gaan bekijken:

Kolossenzen 2:13-14

[En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.](#)

De interpretatie dat de Messias de Torah opzij zette is onwaarschijnlijk. Ten eerste is het Griekse woord dat het Nieuwe Testament altijd gebruikt om naar de Torah te verwijzen (*nomos*), nergens te vinden in deze passage. Ten tweede past het idee, dat de Messias de Torah heeft weggenomen, niet in het betoog van Paulus. Hoe zou het opzijzetten van de Torah de vergeving van de zonden garanderen? Dat is gewoon niet logisch.

Een betere interpretatie is dat het “[handschrift dat met zijn bepalingen tegen ons gericht was](#)” verwijst naar de lijst van onze zonden en de straf die daarvoor vereist is. Gods Torah vereist wettelijk de doodstraf voor degenen die de Torah overtreden. De Messias heeft onze lijst van zonden, die tegen ons getuigde, echter weggenomen. De Messias schafte de Wet niet af, maar eerder het geschreven verslag van onze overtredingen van de Wet, omdat Hij voor vergeving heeft gezorgd voor de zonden die we hadden begaan.

Door het verslag van onze zonden uit te wissen, heeft de Messias “[de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd](#)” (Kolossenzen 2:15). Dat wil zeggen, Hij heeft alle macht weggenomen die deze geestelijke machten over ons konden hebben gehad. Daarom hoeven we niet op zoek te gaan naar wijsheid of bescherming van inferieure geestelijke entiteiten. De Messias heeft al in alles voorzien wat we nodig hebben.

Nu we een beter begrip hebben van de valse leer in Kolosse, en het antwoord dat Paulus hierop geeft, gaan we weer terug naar de vermaning die Paulus geeft over bepaalde Torah-geboden:

Kolossenzen 2:16-17

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Nogmaals, deze passage wordt gewoonlijk geïnterpreteerd als dat de Sjabbat, de Feesten, enzovoort, nu niet meer belangrijk zijn in het licht van de Messias. Daarom moeten de gelovigen in Kolosse niet worden veroordeeld omdat ze die niet in acht nemen. Maar op basis van wat we hebben geleerd over de valse leringen waarmee Paulus te maken heeft, lijkt het duidelijk dat er hier meer aan de hand is.

Paulus geeft niet aan dat *de geboden* ongeldig zijn; hij geeft aan dat *de veroordeling van deze valse leraren* ongeldig is. Een betere uitleg, die meer in overeenstemming is met de context, is dat de gelovigen in Kolosse de veroordeling van deze valse leraren niet mogen accepteren over *hoe* ze deze geboden moeten onderhouden.

De valse leraren in Kolosse pasten esoterische (verborgen) betekenissen en ascetische (filosofisch geïnspireerde) rituelen toe op deze Torah-geboden (Kolossenzen 2:21-22) en beoordeelden degenen die hun leringen niet opvolgden als 'zonder kennis' (Kolossenzen 2:16). Paulus zegt dat je hun veroordeling niet moet accepteren. Hun vorm van "het naleven van de Torah" is eigenlijk helemaal geen naleving van de Torah. Het is een valse religie vermengd met een vervormd misbruik van de Torah.

De geleerde Douglas Moo geeft ook aan dat deze aspecten van de Torah verbonden werden met een bredere religieuze filosofie in Kolosse:

Over het geheel genomen lijkt het dus het beste om de praktijken in vers 16 eigenlijk te zien als van Joodse afkomst en misschien zelfs oriëntatie, **terwijl we toch erkennen dat ze zijn opgenomen in een grotere vermenging van religieuze ideeën en praktijken.**

-Douglas Moo, *Pillar New Testament Commentary: The Letters to the Kolossenzen and to Philemon* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2008), blz. 221

Met andere woorden, het correct naleven van deze Torah-geboden was niet het probleem in Kolosse. Het probleem was dat valse leraren dingen zoals de Sjabbat en de Feesten hadden vermengd met hun mystieke leringen.

De vermaning die Paulus geeft aan de gelovigen in Kolosse is dus om de veroordeling van de valse leraren met betrekking tot deze zaken niet te aanvaarden. Deze valse leraren misbruiken en verdraaien de Bijbelse geboden in hun aanbidding van de verschillende kosmische machten, waarover de Messias juist heeft gezegevierd (Kolossenzen 2:15). Nogmaals, het probleem is de perversie van deze Torah-geboden binnen een valse religieuze filosofie, niet de geboden zelf.

Zoals de geleerde Peter O'Brien aangeeft:

Voor Israël was het houden van deze heilige dagen een bewijs van gehoorzaamheid aan Gods Wet en een teken dat ze uitverkoren waren onder de volken. In Kolosse moesten de heilige dagen echter worden gehouden ter wille van de 'elementale geesten van het heelal', de astrale krachten die de baan van de sterren leidden en de volgorde van de kalender regelden. **Dus Paulus veroordeelt het gebruik van heilige dagen of de Feesten helemaal niet; het is het verkeerde motief, wanneer de viering van deze dagen wordt verbonden met de erkenning van de elementale geesten.**

-Peter T. O'Brien, *Word Biblical Commentary: Kolossenzen, Philemon* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 1982), blz. 139

Deze toegevoegde context zou misschien wat duidelijkheid kunnen scheppen in wat Paulus bedoelt in vers 17. Laten we het nog eens lezen:

Kolossenzen 2:17

Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Hier zegt Paulus dat zaken zoals de Sjabbat en de Feesten dienen als een schaduw die wijst naar “*de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.*” Dat wil zeggen, deze aspecten van de Torah zijn uiteindelijk bedoeld om het werk van de Messias te openbaren. Merk op dat Paulus zegt dat deze Torah-geboden een schaduw zijn van “*toekomstige dingen*”, niet alleen dingen die al zijn gebeurd. Deze geboden functioneren niet alleen om ons te herinneren aan het verzoenende werk van Jesjoea aan het kruis, maar blijven ook vooruit wijzen naar Zijn toekomstige werk, dat aan het einde van het tijdperk zal plaatsvinden.

Het punt wat Paulus wil maken is dat de Sjabbat, de Feesten, enzovoort, waren bedoeld als indirecte verwijzing naar de Messias, Die het doel ervan is. Ze waren niet bedoeld als doel op zich, en waren zeker niet bedoeld om te worden gebruikt bij een engelenverering.

Net zoals bij andere moeilijke passages, waarin het initieel lijkt alsof Paulus de waarde van de Torah laat afnemen, onthult nader onderzoek van Kolossenzen 2:16-17, dat hij zich enkel uitspreekt tegen het misbruiken van de Torah en niet tegen de Torah zelf.

De conclusie is dat een contextueel begrip van deze verzen impliceert dat Paulus zaken zoals de Sjabbat en de Feesten niet onbelangrijk vindt. Hij veroordeelt alleen een onjuiste naleving van deze wetten in combinatie met mystieke valse leringen die de Messias en Zijn werk bagatelliseren. Nogmaals, het probleem lag bij geboden en de leringen van mensen, niet bij Gods geboden zelf (Kolossenzen 2:8, 22). Maar als we deze delen van de Torah op de juiste manier bekijken, met een focus op de Messias en Zijn verlossende werk, is er geen enkel probleem. In feite zou het erkennen van de essentie, waar deze "schaduwen" naar verwijzen, ervoor moeten zorgen dat we ze veel meer waarderen!

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)